Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 11 maja 2017 r.

o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, zwaną dalej „Krajową Szkołą", której celem jest kształcenie i doskonalenie kadr sądów powszechnych i prokuratury.";

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

– pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

„1) prowadzenie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, których celem jest uzyskanie przez aplikantów niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowisk sędziego i asesora sądowego, prokuratora i asesora prokuratury;

2) szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych;

3) szkolenie i doskonalenie zawodowe referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów, ustawę z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze oraz ustawę z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych;

4) prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu kompetencji i kwalifikacji wymaganych na stanowiskach pracy w sądach i prokuraturze w celu ich wykorzystania w działalności szkoleniowej;”,

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu potrzeb szkoleniowych osób zajmujących w sądach i prokuraturze stanowiska wymienione w pkt 2 i 3.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Krajowa Szkoła realizuje zadania w szczególności przez:”,

– pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

„1) opracowywanie programów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej oraz organizowanie tych aplikacji;

2) przygotowywanie i organizowanie egzaminów sędziowskiego, prokuratorskiego i referendarskiego;

3) opracowywanie programów i organizowanie szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;

4) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratury;”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) współpracę międzynarodową;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) współdziałanie z jednostkami naukowymi, jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz innymi podmiotami w zakresie działalności szkoleniowej oraz innych form doskonalenia zawodowego;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) wykonywanie innych zadań związanych z doskonaleniem kadr sądów i prokuratury, a także z potrzebami sądownictwa i prokuratury, wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Krajowego.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Prezesi sądów powszechnych oraz prokuratorzy kierujący powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury współpracują z Dyrektorem Krajowej Szkoły przy realizacji zadań Krajowej Szkoły.

2b. Akta prawomocnie zakończonych postępowań przygotowawczych i sądowych mogą być udostępniane Krajowej Szkole dla celów dydaktycznych, z wyjątkiem akt obejmujących informacje niejawne. Dyrektor Krajowej Szkoły może upoważnić wykładowcę Krajowej Szkoły lub koordynatora zajęć do wystąpienia w imieniu Krajowej Szkoły o kopie tych akt.

2c. W przypadku akt mających postać elektroniczną kopie akt przekazuje się Krajowej Szkole na informatycznym nośniku danych. W przypadku protokołu sporządzonego za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk Krajowej Szkole udostępnia się zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku przy użyciu urządzenia służącego do odtworzenia zapisu, za pomocą konta w systemie teleinformatycznym albo na informatycznym nośniku danych.”;

3) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Rady Programowej, zwanej dalej „Radą”, wchodzi Dyrektor Krajowej Szkoły i nie więcej niż 12 członków powoływanych przez Ministra Sprawiedliwości, w tym:

1) członek wskazany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
2) 2 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów;
3) 2 członków wskazanych przez Prokuratora Krajowego spośród prokuratorów;
4) członek wskazany przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;
5) członek wskazany przez Krajową Radę Sądownictwa;
6) członek wskazany przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
7) członek wskazany przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
8) 3 członków wskazanych przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące kształcenie na kierunku prawo.”,

b) uchyla się ust. 2 i 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Sprawiedliwości nie później niż na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratora Krajowego, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Krajowej Rady Sądownictwa, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.”;

4) w art. 7 uchyla się ust. 3;

5) w art. 10:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) uchwalanie założeń do rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;

3) uchwalanie założeń do programów aplikacji;”,

– uchyla się pkt 4,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opiniowanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;”,

– uchyla się pkt 6 i 7,

– uchyla się pkt 9,

– pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) opiniowanie kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły;

11) opiniowanie rocznego sprawozdania z działalności Krajowej Szkoły, przedstawianego przez Dyrektora Krajowej Szkoły;”,

– uchyla się pkt 12,

– dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) opiniowanie projektu zarządzenia Dyrektora Krajowej Szkoły w przedmiocie ustalenia indywidualnego toku odbywania aplikacji oraz indywidualnego toku szkolenia.”,

b) uchyla się ust. 2;

6) w art. 12:

a) w ust. 5a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nienależycie wykonuje obowiązki związane z pełnioną funkcją;”,

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b i 5c w brzmieniu:

„5b. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły wygasa z chwilą jego śmierci.

5c. W razie odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły lub wygaśnięcia jego kadencji Minister Sprawiedliwości wyznacza spośród zastępców Dyrektora osobę, której powierza pełnienie obowiązków Dyrektora Krajowej Szkoły do czasu powołania Dyrektora. Osoba ta powinna spełniać wymagania określone w ust. 3.”;

7) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości wyznacza spośród zastępców Dyrektora osobę, której powierza pełnienie obowiązków Dyrektora Krajowej Szkoły na czas jego zawieszenia w czynnościach służbowych. Osoba ta powinna spełniać wymagania określone w art. 12 ust. 3.”;

8) w art. 15:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustalanie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły;”,

– pkt 4–8 otrzymują brzmienie:

„4) zapewnianie realizacji procesów dydaktycznych oraz ustalanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;

5) ustalanie programu aplikacji;

6) ustalanie i realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;

7) opracowywanie i realizowanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;

8) realizowanie zadań związanych z przygotowywaniem i przeprowadzaniem naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, a także prowadzeniem tych aplikacji oraz przygotowywaniem i przeprowadzaniem egzaminów sędziowskiego, prokuratorskiego i referendarskiego;”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dokument, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, w zakresie zgodności z planem finansowym wymaga zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości.”;

9) art. 15a otrzymuje brzmienie:

„Art. 15a. 1. Szkolenia zawodowe i inne formy doskonalenia zawodowego sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury odbywają się zgodnie z rocznym harmonogramem działalności szkoleniowej, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 6, zwanym dalej „harmonogramem”.

2. Uwzględniając uzasadnione potrzeby, Krajowa Szkoła – niezależnie od szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego ujętych w harmonogramie – może, po zasięgnięciu opinii Rady, organizować dodatkowe szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego, zawiadamiając o tym zainteresowanych.

3. Minister Sprawiedliwości może zlecić Krajowej Szkole organizację szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego, nieuwzględnionych w harmonogramie, lub opracowanie ich programów, pokrywając wydatki z budżetu państwa z części „Sprawiedliwość”.

4. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego lub z własnej inicjatywy może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów.

5. Na wniosek Prokuratora Krajowego Krajowa Szkoła, po zasięgnięciu opinii Rady, może organizować dodatkowe szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego, nieuwzględnione w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.

6. Wydatki związane z przeprowadzeniem szkoleń, o których mowa w ust. 4 i 5, są pokrywane z budżetu państwa z części „Sądy powszechne” z budżetu części obszaru apelacji, z którego sędziowie, asesorzy sądowi, referendarze sądowi, asystenci sędziów, kuratorzy zawodowi oraz urzędnicy sądów będą uczestniczyć w przeprowadzanych szkoleniach, albo części „Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury”.”;

10) w art. 15b uchyla się ust. 2–4;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór nad organizacją aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej.”;

12) w art. 17:

a) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie do konkursu zawiera:”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kopię dowodu uiszczenia opłaty za udział w konkursie;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) oświadczenie o korzystaniu z pełni praw cywilnych i obywatelskich.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 2, można złożyć zaświadczenie, z którego wynika, że kandydat zdał wszystkie egzaminy i odbył praktyki przewidziane w planie wyższych studiów prawniczych oraz ma wyznaczony termin egzaminu magisterskiego. Warunkiem dopuszczenia takiego kandydata do udziału w konkursie jest złożenie przez niego, nie później niż na 14 dni przed terminem przeprowadzenia konkursu, dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 2.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 i 4a, składa się w formie elektronicznej. Odstąpienie od obowiązku składania dokumentów w formie elektronicznej może nastąpić na podstawie zarządzenia Dyrektora Krajowej Szkoły.”;

13) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracy pisemnej sprawdzającej umiejętności dokonywania wykładni i stosowania prawa, stosowania argumentacji prawniczej oraz kwalifikowania stanów faktycznych do zakresów właściwych norm prawnych.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do drugiego etapu konkursu zostają dopuszczeni kandydaci, stosownie do liczby uzyskanych punktów, w liczbie odpowiadającej sumie dwukrotności limitów przyjęć na aplikację sędziowską i aplikację

prokuratorską w danym roku. Przepis art. 25 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 19 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły, powołuje zespół konkursowy, który opracowuje test oraz zadania na drugi etap konkursu.

2. W skład zespołu konkursowego wchodzi:

1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły lub osób do niej delegowanych;
2) 2 sędziów lub prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;
3) 4 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;
4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego, po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;
5) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który posiada co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły.”;

15) w art. 20:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powoływana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły. Członkami komisji konkursowej mogą być osoby, których wiedza, doświadczenie zawodowe i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu konkursu.

2. W skład komisji konkursowej wchodzi:

1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów, prokuratorów i referendarzy sądowych delegowanych do Krajowej Szkoły;

2) 2 sędziów lub prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;

3) 4 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;

4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego, po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, z których wiedza podlega sprawdzeniu w toku konkursu;

5) sędzia, przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa;

6) prokurator, przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne związane z dużą liczbą kandydatów, liczba członków komisji konkursowej, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, może zostać zwiększona, lecz nie więcej niż dwukrotnie.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczącego komisji konkursowej oraz jego zastępcę wyznacza Minister Sprawiedliwości spośród członków komisji. Przewodniczący komisji konkursowej albo jego zastępca kieruje pracami komisji.”,

d) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne związane z dużą liczbą kandydatów, przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem regionalnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzą urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych, o których mowa w ust. 5.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W pracach komisji konkursowej uczestniczy przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości w charakterze obserwatora.”;

16) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku złożenia przez kandydata, nie później niż na 21 dni przed terminem pierwszego etapu konkursu, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w konkursie Dyrektor Krajowej Szkoły, na wniosek kandydata, zwraca 2/3 uiszczonej opłaty.”;

17) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O miejscu na liście kwalifikacyjnej decyduje suma punktów uzyskanych przez kandydatów w konkursie. Jeżeli 2 lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu na liście kwalifikacyjnej.”;

18) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Kandydat umieszczony na liście kwalifikacyjnej może, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia tej listy w Biuletynie Informacji Publicznej, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o przyjęcie na aplikację sędziowską lub aplikację prokuratorską, dołączając oryginał lub urzędowo poświadczony odpis dokumentu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawniczych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawniczych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej, zaświadczenie, że jest zdolny – ze względu na stan zdrowia – do pełnienia obowiązków sędziego lub prokuratora, oraz aktualną fotografię odpowiadającą wymaganiom stosowanym przy wydawaniu dowodów osobistych.

2. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz badanie kandydata na aplikanta aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.”;

19) w art. 24 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) której stan zdrowia pozwala na pełnienie obowiązków sędziego albo prokuratora.”;

20) w art. 25 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku niepodjęcia przez aplikanta aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 7 dni od dnia jej rozpoczęcia oraz rezygnacji aplikanta z odbywania aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia Dyrektor Krajowej Szkoły informuje

kolejnego kandydata umieszczonego na liście kwalifikacyjnej o zwolnionym miejscu i możliwości złożenia wniosku o przyjęcie na aplikację w terminie 14 dni od dnia powiadomienia o zwolnionym miejscu. Przepisy ust. 1, 2 i 4–7 stosuje się odpowiednio.”;

21) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej i aplikant aplikacji prokuratorskiej otrzymują legitymację aplikanta Krajowej Szkoły.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji aplikanta Krajowej Szkoły.”;

22) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Aplikacja sędziowska i aplikacja prokuratorska trwają 36 miesięcy i rozpoczynają się nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia list, o których mowa w art. 25 ust. 3.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły określa, w drodze zarządzenia, termin rozpoczęcia aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej. Zarządzenie to zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. W trakcie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej aplikanci odbywają zajęcia w Krajowej Szkole oraz praktyki zgodnie z programem aplikacji.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły wyznacza aplikantowi patrona koordynatora, który służy aplikantowi pomocą merytoryczną oraz nadzoruje i koordynuje prawidłowy przebieg jego praktyk, zgodnie z programem aplikacji.

5. Na czas odbywania przez aplikanta praktyk Dyrektor Krajowej Szkoły, na wniosek patrona koordynatora, wyznacza aplikantowi patrona każdej z praktyk, który zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie praktyki. Niezwłocznie po jej zakończeniu patron praktyki przedstawia patronowi koordynatorowi pisemną opinię wraz z oceną przebiegu praktyki.

6. Dyrektor Krajowej Szkoły może, na wniosek aplikanta, ustalić indywidualny tok odbywania aplikacji, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna udokumentowana przez aplikanta przyczyna uniemożliwiają mu odbywanie zajęć lub praktyk zgodnie z programem aplikacji. W ramach indywidualnego toku odbywania aplikacji aplikant ma obowiązek przystąpić do wszystkich przewidzianych w programie aplikacji sprawdzianów.

7. Dyrektor Krajowej Szkoły może, na wniosek aplikanta, ustalić indywidualny tok szkolenia, jeżeli aplikant przed podjęciem aplikacji co najmniej 3 lata zajmował stanowisko referendarza sądowego, asystenta sędziego lub asystenta prokuratora. W takim przypadku czas trwania aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej może zostać skrócony, jednak nie więcej niż o 12 miesięcy. Aplikant może złożyć taki wniosek przed upływem 30 dni od dnia rozpoczęcia aplikacji.”;

23) uchyla się art. 28–31;

24) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aplikanci przystępują do egzaminu sędziowskiego nie później niż w terminie miesiąca od dnia ukończenia aplikacji sędziowskiej. O terminie tego egzaminu Dyrektor Krajowej Szkoły obwieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej co najmniej na 4 miesiące przed dniem zakończenia aplikacji sędziowskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli w danym roku egzamin, o którym mowa w ust. 1, nie jest przeprowadzany, Minister Sprawiedliwości może wyznaczyć jeden termin egzaminu sędziowskiego. O terminie tego egzaminu Dyrektor Krajowej Szkoły obwieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej co najmniej na 6 miesięcy przed dniem egzaminu.”,

c) ust. 4–9 otrzymują brzmienie:

„4. Warunkiem zdania egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie co najmniej 60% możliwych do zdobycia punktów zarówno z części pisemnej, jak i części ustnej egzaminu, lecz nie mniej niż 50% z każdej dziedziny w części ustnej egzaminu. Do części ustnej egzaminu nie może zostać dopuszczony zdający, który za rozwiązanie jednego z zadań praktycznych uzyskał mniej niż 30% możliwych do zdobycia punktów.

5. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu sędziowskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły.

6. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów;

2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły lub osób do niej delegowanych;
3) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
4) sędzia wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.

7. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego kieruje jego pracami.

8. Egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły.

9. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów;
2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów delegowanych do Krajowej Szkoły;
3) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
4) sędzia wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a i 9b w brzmieniu:

„9a. W pracach komisji egzaminacyjnej uczestniczy przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości w charakterze obserwatora.

9b. W pracach komisji egzaminacyjnej może uczestniczyć przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa w charakterze obserwatora.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami.”;

25) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły zasięga o każdym z aplikantów, którzy przystąpili do egzaminu sędziowskiego lub zgłosili zamiar uczestniczenia w wyborze wolnych stanowisk asesorskich na podstawie art. 33a ust. 6 lub nieobsadzonych stanowisk asesorskich, o których mowa w art. 33b ust. 6, informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz informacji od właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu aplikanta komendanta

wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji. We wniosku do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji wskazuje się imię, nazwisko i numer PESEL aplikanta. Komendant wojewódzki Policji oraz Komendant Stołeczny Policji uzyskują i sporządzają informacje w oparciu o dane zawarte w policyjnych systemach teleinformatycznych, a następnie przedstawiają Dyrektorowi Krajowej Szkoły pisemne informacje o aplikancie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.

2. Minister Sprawiedliwości nie później niż na miesiąc przed terminem egzaminu sędziowskiego ogłasza, w drodze zarządzenia, wykaz wolnych stanowisk asesorskich przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej zawierający informacje o wydziałach, do których stanowiska te zostały przydzielone. Dyrektor Krajowej Szkoły zamieszcza zarządzenie w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

26) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może udzielić aplikantowi aplikacji sędziowskiej, na jego wniosek, zezwolenia na przystąpienie do egzaminu sędziowskiego w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna udokumentowana przez aplikanta przyczyna uniemożliwiają przystąpienie do egzaminu w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 1, lub jego ukończenie.

2. Wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składa się nie później niż w terminie 30 dni od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu sędziowskiego, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zakończenia egzaminu.

3. Aplikant, który nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania albo nie zdał egzaminu, może przystąpić ponownie do egzaminu sędziowskiego tylko raz.

4. Aplikanci, o których mowa w ust. 1 i 3, przystępują do egzaminu sędziowskiego w terminie wyznaczonym na podstawie art. 32 ust. 1 lub 1a, jednak nie później niż w terminie 36 miesięcy od dnia ukończenia aplikacji sędziowskiej.”;

27) po art. 33 dodaje się art. 33a–33c w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu sędziowskiego, sporządza i ogłasza w Biuletynie

Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej, liczbę punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczbę porządkową wskazującą jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu sędziowskiego.

2. O kolejności na liście, o której mowa w ust. 1, decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu sędziowskiego.

3. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez 2 lub więcej aplikantów o kolejności na liście, o której mowa w ust. 1, decyduje średnia arytmetyczna punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich sprawdzianów w czasie aplikacji, a jeżeli liczba punktów jest taka sama, o kolejności decyduje wynik losowania.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia egzaminowanemu aplikantowi aplikacji sędziowskiej wykaz wolnych stanowisk asesorskich, o których mowa w art. 32a ust. 2.

5. Egzaminowanemu aplikantowi aplikacji sędziowskiej przysługuje wybór jednego z wolnych stanowisk asesorskich, o których mowa w art. 32a ust. 2, według kolejności miejsca zajmowanego na liście, o której mowa w ust. 1. Najpóźniej w chwili przedstawienia propozycji dokonania wyboru stanowiska asesorskiego aplikant może wskazać dalsze miejsce na tej liście, z którego dokona wyboru. W takim przypadku kolejność na liście, o której mowa w ust. 1, ulega przesunięciu w sposób zapewniający zastąpienie miejsca zwolnionego.

6. Egzaminowanego aplikanta aplikacji sędziowskiej zajmującego na liście, o której mowa w ust. 1, miejsce, z którego nie przysługiwał wybór wolnego stanowiska asesorskiego, umieszcza się, na jego wniosek, na liście, o której mowa w ust. 1, sporządzanej w 3 kolejnych latach. W takim przypadku podstawą ustalenia miejsca na tej liście jest liczba punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu sędziowskiego. Wniosek składa się do Dyrektora Krajowej Szkoły nie później niż do dnia rozpoczęcia egzaminu sędziowskiego w danym roku. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

7. Na wniosek aplikanta, który z przyczyn losowych nie złożył oświadczenia o wyborze stanowiska asesorskiego, Dyrektor Krajowej Szkoły może wydać decyzję przyznającą aplikantowi prawo uczestniczenia w kolejnym wyborze stanowisk asesorskich na zasadach określonych w ust. 6.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

9. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości wydanej po rozpoznaniu odwołania przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

10. Aplikant aplikacji sędziowskiej może dokonać wyboru stanowiska asesorskiego przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika. Pełnomocnictwo wymaga formy pisemnej.

11. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości listę, o której mowa w ust. 1, wskazując wybrane przez poszczególnych aplikantów stanowiska asesorskie. Do tej listy Dyrektor Krajowej Szkoły dołącza uzyskane o każdym z aplikantów informacje, o których mowa w art. 32a ust. 1.

12. Listę, o której mowa w ust. 1, ze wskazaniem wybranych przez poszczególnych aplikantów stanowisk asesorskich z obszaru danej apelacji, Dyrektor Krajowej Szkoły przekazuje właściwemu prezesowi sądu apelacyjnego.

13. Niezłożenie przez aplikanta aplikacji sędziowskiej oświadczenia o wyborze stanowiska asesorskiego w trybie, o którym mowa w ust. 5–7, powoduje utratę możliwości mianowania na stanowisko asesorskie.

Art. 33b. 1. W razie nieobsadzenia przez aplikantów aplikacji sędziowskiej wszystkich wolnych stanowisk asesorskich, o których mowa w art. 32a ust. 2, Minister Sprawiedliwości może zarządzić przeznaczenie nieobsadzonych stanowisk asesorskich w wydziałach karnych do objęcia przez aplikantów aplikacji prokuratorskiej, którzy zdali w danym roku egzamin prokuratorski.

2. W przypadku wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor Krajowej Szkoły ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej listę nieobsadzonych stanowisk asesorskich, o których mowa w ust. 1, i wzywa aplikantów aplikacji prokuratorskiej do zgłoszenia zamiaru objęcia tych stanowisk w terminie 14 dni.

3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Dyrektor Krajowej Szkoły sporządza i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej ubiegających się o stanowiska asesorskie, o których mowa w ust. 1. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, liczbę punktów uzyskanych na egzaminie prokuratorskim przez każdego aplikanta oraz liczbę

porządkową wskazującą jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego.

4. Najpóźniej w chwili dokonywania wyboru stanowiska asesorskiego, o którym mowa w ust. 1, aplikant aplikacji prokuratorskiej przedstawia zaświadczenie, że jest zdolny – ze względu na stan zdrowia – do pełnienia obowiązków sędziego. Wydanie zaświadczenia oraz badanie aplikanta aplikacji prokuratorskiej odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.

5. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez 2 lub więcej aplikantów o kolejności na liście, o której mowa w ust. 3, decyduje średnia arytmetyczna punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich sprawdzianów w czasie aplikacji, a jeżeli liczba punktów jest taka sama, o kolejności decyduje wynik losowania.

6. Egzaminowanemu aplikantowi aplikacji prokuratorskiej przysługuje wybór jednego z nieobsadzonych stanowisk asesorskich, o których mowa w ust. 1, według kolejności miejsca zajmowanego na liście, o której mowa w ust. 3.

7. Najpóźniej w chwili przedstawienia propozycji dokonania wyboru stanowiska asesorskiego, o którym mowa w ust. 1, aplikant może wskazać dalsze miejsce na liście, o której mowa w ust. 3, z którego dokona wyboru. W takim przypadku kolejność na tej liście ulega przesunięciu w sposób zapewniający zastąpienie miejsca zwolnionego.

8. Aplikant aplikacji prokuratorskiej może dokonać wyboru stanowiska asesorskiego, o którym mowa w ust. 1, przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika. Pełnomocnictwo wymaga formy pisemnej.

9. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości listę, o której mowa w ust. 3, wskazując wybrane przez poszczególnych aplikantów aplikacji prokuratorskiej stanowiska asesorskie. Do tej listy Dyrektor Krajowej Szkoły dołącza uzyskane o każdym z aplikantów informacje, o których mowa w art. 32a ust. 1.

Art. 33c. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb dokonywania wyboru stanowisk asesorskich przez egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, uwzględniając potrzebę sprawnego przeprowadzania przez Dyrektora Krajowej Szkoły rekrutacji na stanowiska asesorskie.”;

28) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aplikanci przystępują do egzaminu prokuratorskiego nie później niż w terminie miesiąca od dnia ukończenia aplikacji prokuratorskiej. O terminie tego egzaminu Dyrektor Krajowej Szkoły obwieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej co najmniej na 4 miesiące przed dniem zakończenia aplikacji prokuratorskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Warunkiem zdania egzaminu prokuratorskiego jest uzyskanie co najmniej 60% możliwych do zdobycia punktów zarówno z części pisemnej, jak i części ustnej egzaminu, lecz nie mniej niż 50% z każdej dziedziny w części ustnej egzaminu. Do części ustnej egzaminu nie może zostać dopuszczony zdający, który za rozwiązanie jednego z zadań praktycznych uzyskał mniej niż 30% możliwych do zdobycia punktów.”,

c) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Do egzaminu prokuratorskiego, zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania i kazusy na egzamin prokuratorski oraz komisji egzaminacyjnej powołanej do przeprowadzenia egzaminu prokuratorskiego, a także do ich członków stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8 oraz art. 32 ust. 2, 3, 5, 8 i 10, a do aplikantów – przepis art. 33.

3. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący komisji egzaminacyjnej kierują odpowiednio pracami zespołu oraz komisji.

4. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów;
2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły lub osób do niej delegowanych;
3) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego, po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
4) prokurator wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu.

5. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów;
2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
3) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego, po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
4) prokurator wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu.”,

d) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W pracach komisji egzaminacyjnej uczestniczy przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości w charakterze obserwatora.

7. W pracach komisji egzaminacyjnej może uczestniczyć przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym w charakterze obserwatora.”;

29) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Prokuratorowi Generalnemu listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, liczbę punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczbę porządkową wskazującą jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi aplikacji prokuratorskiej propozycję pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście, o której mowa w ust. 1.”;

30) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje dyplom ukończenia aplikacji oraz dyplom złożenia egzaminu sędziowskiego, prokuratorskiego i referendarskiego.”;

31) w art. 39 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uczestniczenie w zajęciach i praktykach przewidzianych w programie aplikacji;”;

32) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w drodze decyzji, zawiesza aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:

1) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
2) przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe lub całkowite ubezwłasnowolnienie aplikanta sąd ustanowił doradcę tymczasowego.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły, w drodze decyzji, może zawiesić aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:

1) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub nieumyślne przestępstwo skarbowe;
2) wniósł o to sam aplikant z powodu długotrwałej choroby lub z innych ważnych przyczyn;
3) aplikant nie kontynuuje aplikacji ze względu na ważne okoliczności uniemożliwiające jej odbywanie, przez okres dłuższy niż 30 dni.

3. W okresie zawieszenia nie wypłaca się przyznanego aplikantowi stypendium.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły uchyla decyzję o zawieszeniu w przypadku, o którym mowa w:

1) ust. 1 pkt 1 – jeżeli postępowanie zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem;
2) ust. 2 pkt 1 – jeżeli postępowanie zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, lub jeżeli Dyrektor Krajowej Szkoły nie stwierdzi podstaw do skreślenia z listy aplikantów na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 1a;
3) ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 – po ustaniu przyczyny zawieszenia;
4) ust. 2 pkt 2 – na wniosek aplikanta.

5. Od decyzji Dyrektora Krajowej Szkoły o zawieszeniu aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

6. Po uchyleniu decyzji o zawieszeniu aplikant kontynuuje aplikację od etapu, na którym została ona przerwana, jeżeli umożliwia to program aplikacji. W pozostałych przypadkach Dyrektor Krajowej Szkoły ustala aplikantowi indywidualny tok szkolenia, z tym że w jego ramach aplikant ma obowiązek przystąpić do wszystkich przewidzianych w programie aplikacji sprawdzianów.”;

33) uchyla się art. 40a;

34) w art. 41:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przestał spełniać wymagania określone w art. 24 ust. 1 pkt 1, 2 i 5;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) został prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;”,

– uchyla się pkt 5–7,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) nie zaliczył sprawdzianu;”,

– dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nie zaliczył praktyki.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) w ust. 2:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) został prawomocnie skazany za nieumyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub nieumyślne przestępstwo skarbowe;”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opuścił z przyczyn nieusprawiedliwionych ponad 30 dni zajęć lub praktyk objętych programem aplikacji, przy czym za dzień nieobecności uważa się także nieobecność na zajęciach lub praktyce w wymiarze przekraczającym 4 godziny;”,

– uchyla się pkt 3,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) został dwukrotnie ukarany karą nagany;”,

– dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) rażąco naruszył obowiązki aplikanta;

6) w sposób rażący uchybił godności aplikanta lub jego zachowanie godzi w dobre imię Krajowej Szkoły;

7) pozostawał zawieszony w prawach i obowiązkach aplikanta przez okres przekraczający łącznie 3 lata.”;

35) po art. 41 dodaje się art. 41a–41c w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przyznaje aplikantowi, na jego wniosek, stypendium na czas odbywania aplikacji.

2. Wysokość stypendium aplikanta nie może przekroczyć wysokości najniższego wynagrodzenia zasadniczego referendarza sądowego.

3. Aplikant zachowuje prawo do pobierania przysługującego mu stypendium do dnia poprzedzającego nawiązanie stosunku służbowego na stanowisku asesora sądowego albo asesora prokuratury, jednak nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od dnia ukończenia aplikacji.

4. Aplikantowi zawieszonemu w prawach i obowiązkach z powodu:

1) długotrwałej choroby powodującej niezdolność do odbywania aplikacji przez okres dłuższy niż 30 dni,

2) konieczności sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem własnym długotrwale chorym, legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, albo małżonkiem legitymującym się orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności

– wypłaca się 80% stypendium, jednak łącznie nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy w toku całej aplikacji.

5. Aplikantowi zawieszonemu w prawach i obowiązkach z powodu urodzenia dziecka i konieczności sprawowania w związku z tym osobistej opieki nad dzieckiem wypłaca się 80% stypendium nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia urodzenia dziecka.

6. Aplikantka zawieszona w prawach i obowiązkach z powodu stanu zdrowia powodującego niezdolność do odbywania aplikacji przypadającą w okresie ciąży zachowuje prawo do pobierania przyznanego stypendium w pełnej wysokości.

7. Do wniosku o zawieszenie z przyczyn, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i ust. 6, aplikant dołącza zaświadczenie lekarskie wystawione na zwykłym druku, zaś do wniosku o zawieszenie z przyczyn, o których mowa w ust. 4 pkt 2, zaświadczenie lekarskie wystawione na zwykłym druku lub orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności wydane dla osoby, nad którą aplikant sprawuje opiekę.

8. Do wniosku o zawieszenie z przyczyny, o której mowa w ust. 5, aplikant dołącza odpis skrócony aktu urodzenia dziecka wraz z oświadczeniem o konieczności sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem własnym i rezygnacji drugiego z rodziców ze świadczeń związanych z rodzicielstwem, o których mowa w ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 372, 960, 1265, 1579 i 2020 oraz z 2017 r. poz. 396), w całości lub części.

Art. 41b. 1. Stypendium nie przysługuje za dni nieusprawiedliwionej nieobecności aplikanta na zajęciach, przy czym za każdą godzinę nieusprawiedliwionej nieobecności potrąca się 1% stypendium.

2. Za dni usprawiedliwionej nieobecności aplikanta na zajęciach z przyczyn innych niż określone w art. 41a ust. 6 wypłaca się 80% stypendium, proporcjonalnie do okresu trwania nieobecności.

3. Ilekroć przy ustalaniu wysokości stypendium za okres usprawiedliwionej nieobecności okres ten jest oznaczony w miesiącach, za miesiąc uważa się 30 dni.

4. Podstawę wymiaru stypendium za jeden dzień usprawiedliwionej nieobecności stanowi 1/30 część stypendium.

Art. 41c. 1. Aplikant, który pobierał stypendium w okresie aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej, zwraca je, jeżeli:

1) został skreślony z listy aplikantów;
2) nie zdał egzaminu sędziowskiego albo prokuratorskiego;
3) nie przyjął propozycji pracy na stanowisku asesora sądowego albo asesora prokuratury albo zrezygnował z tego stanowiska, albo utracił urząd i stanowisko asesora sądowego.

2. Aplikant nie ma obowiązku zwrotu stypendium w przypadku:

1) skreślenia z listy aplikantów z przyczyn wynikających ze stanu zdrowia albo konieczności sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem do lat dwóch, albo konieczności sprawowania przez aplikanta samotnie wychowującego dziecko

osobistej opieki nad dzieckiem posiadającym orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności;

2) niepodjęcia lub rezygnacji z zatrudnienia albo utraty urzędu i stanowiska, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, z przyczyn wynikających ze stanu zdrowia;

3) gdy w okresie 6 lat po dniu ukończenia aplikacji co najmniej przez 3 lata był zatrudniony w sądownictwie powszechnym lub prokuraturze.

3. W przypadku zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, stypendium podlega zwrotowi w wysokości proporcjonalnej do okresu niepozostawania w zatrudnieniu.

4. Aplikant zwraca stypendium wypłacone na podstawie art. 41a ust. 4 i 5 w wysokości w jakiej zostało ono pobrane nienależnie.

5. Decyzję w przedmiocie zwrotu stypendium wydaje Dyrektor Krajowej Szkoły. W decyzji o zwrocie stypendium Dyrektor Krajowej Szkoły określa wysokość i termin zwrotu stypendium nie krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

6. Prezes właściwego sądu lub prokurator kierujący powszechną jednostką organizacyjną prokuratury informuje Dyrektora Krajowej Szkoły o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

7. Dyrektor Krajowej Szkoły może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, umorzyć, w całości lub części, należność z tytułu zwrotu stypendium.

8. Od decyzji w przedmiocie zwrotu stypendium albo umorzenia należności z tytułu zwrotu stypendium aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

9. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.”;

36) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Aplikant nie może podejmować zatrudnienia lub zajęcia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym oraz zajęcia o charakterze naukowym, dydaktycznym lub publicystycznym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia lub zajęcia nie przeszkadza w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

2. Aplikant zawiadamia Dyrektora Krajowej Szkoły o zamiarze podjęcia zatrudnienia lub zajęcia.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły może wyrazić sprzeciw wobec zamiaru podjęcia przez aplikanta zatrudnienia lub zajęcia, jeżeli uzna, że będzie to przeszkadzało w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

4. Od sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia sprzeciwu.”;

37) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Okres aplikacji wlicza się do okresów zatrudnienia, od których zależą uprawnienia pracownicze, pod warunkiem ukończenia aplikacji.”;

38) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły powołuje patronów koordynatorów oraz patronów praktyk spośród sędziów, prokuratorów i referendarzy sądowych, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wyznaczania patronów koordynatorów oraz patronów praktyk, zakres ich obowiązków oraz sposób sprawowania patronatu nad aplikantami, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska sędziego i prokuratora, a także specyfikę tych urzędów.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów koordynatorów oraz patronów praktyk, w wymiarze nie większym niż 15% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.”;

39) w art. 52:

a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) organizację, tryb i sposób odbywania aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorskiej, sposób ustalania systemu punktowego oceny sprawdzianów i ich poprawiania oraz systemu punktowego oceny przebiegu praktyk, objętych programem aplikacji, a także wzory dyplomów ukończenia aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska odpowiednio sędziego i prokuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji

aplikantów, a także umieszczenie na dyplomach informacji o okresie odbywania aplikacji;

3) zakres, tryb i sposób przeprowadzania egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego oraz tryb powoływania i działania zespołów egzaminacyjnych i komisji egzaminacyjnych, a także wzory dyplomów złożenia egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego, mając na uwadze zakres odbytej aplikacji, potrzebę przeprowadzenia pisemnej i ustnej części egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego, konieczność zagwarantowania właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego tych egzaminów oraz zapewnienia jednakowych warunków ich składania przez wszystkich aplikantów, a także umieszczenie na dyplomach liczby punktów uzyskanych z egzaminu;

4) wysokość stypendium, a także tryb jego wypłacania i zwrotu, mając na uwadze rodzaj aplikacji i warunki jej odbywania, a w szczególności miejsce zamieszkania;”,

b) uchyla się pkt 4a,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do egzaminu prokuratorskiego, uiszczanej przez osoby niebędące aplikantami Krajowej Szkoły – nie wyższą niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę – uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia egzaminu;”;

40) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a. Egzamin referendarski

Art. 52a. 1. Do egzaminu referendarskiego może przystąpić osoba, która:

1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;

2) ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Egzamin referendarski sprawdza wiedzę prawniczą i umiejętności, niezbędne do wykonywania obowiązków referendarza sądowego.

Art. 52b. 1. Minister Sprawiedliwości, w zależności od potrzeb kadrowych sądów, zarządza przeprowadzenie egzaminu referendarskiego i jednocześnie powołuje zespół egzaminacyjny oraz komisję egzaminacyjną.

2. Termin i miejsce przeprowadzenia egzaminu referendarskiego wyznacza Dyrektor Krajowej Szkoły na dzień przypadający nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia zarządzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły w Biuletynie Informacji Publicznej obwieszcza termin i miejsce przeprowadzenia egzaminu referendarskiego.

4. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu referendarskiego składa się do Dyrektora Krajowej Szkoły w terminie 30 dni od dnia obwieszczenia, o którym mowa w ust. 3, uiszczając wymaganą opłatę. Opłata stanowi dochód Krajowej Szkoły.

5. Do wniosku dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawniczych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawniczych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej albo zaświadczenie o zdanym egzaminie magisterskim, kopię dowodu osobistego, oświadczenie o posiadaniu pełni praw cywilnych i obywatelskich, a także kopię dowodu uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 4. Przepisy art. 17 ust. 4a i 6 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku złożenia przez kandydata, nie później niż 21 dni przed terminem pierwszego etapu egzaminu referendarskiego, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie Dyrektor Krajowej Szkoły, na wniosek kandydata, zwraca 2/3 uiszczonej opłaty.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do egzaminu referendarskiego, nie wyższą niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia egzaminu.

Art. 52c. 1. Egzamin referendarski składa się z części pisemnej i części ustnej.

2. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu referendarskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Ministra Sprawiedliwości.

3. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów;
2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły lub osób do niej delegowanych;
3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
4) 2 referendarzy sądowych wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.

4. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego kieruje jego pracami.

5. Egzamin referendarski przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Ministra Sprawiedliwości.

6. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

1) przewodniczący wskazany przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów;
2) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły lub osób do niej delegowanych;
3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
4) 2 referendarzy sądowych wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.

7. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być członek zespołu egzaminacyjnego.

8. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami.

9. Do członków zespołu egzaminacyjnego oraz członków komisji egzaminacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

10. W pracach zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej uczestniczy przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości w charakterze obserwatora.

Art. 52d. Warunkiem zdania egzaminu referendarskiego jest uzyskanie co najmniej 60% możliwych do zdobycia punktów zarówno z części pisemnej, jak i części ustnej egzaminu, lecz nie mniej niż 50% z każdej dziedziny w części ustnej egzaminu.

Art. 52e. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zakres, tryb i sposób przeprowadzania egzaminu referendarskiego oraz tryb powoływania i działania zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej, a także wzór dyplomu złożenia egzaminu referendarskiego, mając na uwadze potrzebę przeprowadzenia pisemnej i ustnej części egzaminu referendarskiego, konieczność zagwarantowania właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego egzaminu referendarskiego oraz zapewnienia jednakowych warunków jego składania przez wszystkich zdających, a także umieszczenie na dyplomie liczby punktów uzyskanych z egzaminu.”;

41) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Wykładowcami Krajowej Szkoły mogą być sędziowie, prokuratorzy i nauczyciele akademiccy oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku, których wiedza oraz doświadczenie zawodowe i dydaktyczne dają gwarancję należytego wykonywania powierzonej im funkcji. Do wyboru wykładowców Krajowej Szkoły nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.[2)]).

2. W przypadku uzasadnionej potrzeby, w celu ujednolicania treści dydaktycznych przedstawianych w czasie zajęć oraz sposobu oceny sprawdzianów, Dyrektor Krajowej Szkoły może powołać koordynatora zajęć spośród wykładowców Krajowej Szkoły wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem zawodowym, prowadzących zajęcia co najmniej od 2 lat.

3. Za sprawowanie funkcji koordynatora zajęć przysługuje wynagrodzenie.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, nie przysługuje w przypadku, gdy koordynatorem zajęć jest sędzia, prokurator lub referendarz sądowy delegowany do Krajowej Szkoły.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia koordynatora zajęć w wymiarze nie większym niż 40% wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora w stawce pierwszej, uwzględniając zakres obowiązków koordynatora zajęć i nakład jego pracy.”;

42) art. 53a otrzymuje brzmienie:

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920 i 2260.

„Art. 53a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Radzie do zaopiniowania kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły spośród osób, które zgłosiły swoją kandydaturę do prowadzenia zajęć w Krajowej Szkole.

2. Kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły zaopiniowanych przez Radę Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości.”;

43) w art. 53b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości może zgłosić sprzeciw wobec kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły w terminie 21 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.

2. W przypadku kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły będących prokuratorami lub prokuratorami w stanie spoczynku decyzję w sprawie zgłoszenia sprzeciwu Minister Sprawiedliwości podejmuje, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Krajowego, w terminie 21 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Niezajęcie stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, oznacza brak sprzeciwu.

4. Kandydat na wykładowcę, wobec którego nie zgłoszono sprzeciwu, wchodzi w skład kadry dydaktycznej Krajowej Szkoły.

5. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Krajowej Szkoły może ponownie przedstawić Radzie kandydata na wykładowcę Krajowej Szkoły do zaopiniowania. Przepisy ust. 1–4 oraz art. 53a ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

44) uchyla się art. 53c;

45) po art. 53c dodaje się art. 53d i art. 53e w brzmieniu:

„Art. 53d. Sędziom i prokuratorom będącym wykładowcami w Krajowej Szkole na czas prowadzenia zajęć w Krajowej Szkole przysługuje zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy w sądzie lub prokuraturze w wymiarze do 6 dni w stosunku rocznym, bez zachowania prawa do wynagrodzenia.

Art. 53e. 1. Wykładowcy Krajowej Szkoły podlegają opiniowaniu przez Radę w zakresie należytego wypełniania obowiązków wykładowcy i przydatności do realizacji procesów dydaktycznych Krajowej Szkoły.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Radzie do zaopiniowania wykładowcę Krajowej Szkoły nie wcześniej niż na 120 i nie później niż na 90 dni przed upływem 3 lat od wydania przez Radę poprzedniej opinii o tym wykładowcy.

3. W szczególnie uzasadnionych okolicznościach lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Radzie wykładowcę Krajowej Szkoły do zaopiniowania przed terminem, o którym mowa w ust 2.

4. Rada wydaje opinię o wykładowcy Krajowej Szkoły w terminie 60 dni od dnia przedstawienia wykładowcy do zaopiniowania.

5. Wykładowców Krajowej Szkoły zaopiniowanych przez Radę Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości. Przepisy art. 53b ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

6. Wykładowca Krajowej Szkoły, wobec którego został zgłoszony sprzeciw, zostaje wyłączony ze składu kadry dydaktycznej Krajowej Szkoły.”;

46) w art. 54:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Pracownik Krajowej Szkoły nie może podejmować dodatkowego zarobkowego zajęcia ani zatrudnienia bez pisemnej zgody Dyrektora Krajowej Szkoły.

1b. Pracownik Krajowej Szkoły nie może wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi ze stosunku pracy lub podważających zaufanie do Krajowej Szkoły.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do pracowników Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy art. 9, art. 10, art. 12–12c i art. 14a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury oraz art. 10, art. 17 ust. 1–3, art. 22, art. 23 i art. 26–28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511, 2074 i 2261).”;

47) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły przetwarza dane osobowe aplikantów, kandydatów na aplikantów, wykładowców, kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły oraz osób objętych szkoleniem lub doskonaleniem zawodowym prowadzonym przez Krajową Szkołę, a także dane osobowe zawarte w aktach

udostępnianych Krajowej Szkole dla celów dydaktycznych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Krajowej Szkoły.”;

48) uchyla się art. 65.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zadania z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonują sędziowie.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W sądach rejonowych zadania z zakresu wymiaru sprawiedliwości wykonują także asesorzy sądowi, którym powierzono pełnienie obowiązków sędziego, z wyłączeniem:

1) stosowania tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wobec zatrzymanego przekazanego do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania;

2) rozpoznawania zażaleń na postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia, na postanowienia o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia i na postanowienia o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw;

3) rozstrzygania spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego.”,

c) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Zadania, o których mowa w § 2, mogą wykonywać asesorzy sądowi. Zadania te mogą wykonywać również sędziowie, jeżeli ich wykonywanie przez referendarzy sądowych lub asesorów sądowych nie jest możliwe.”;

2) w art. 11:

a) § 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„§ 2. Wydziałem kieruje przewodniczący wydziału, którym jest prezes albo wiceprezes sądu lub inny sędzia. W przypadkach szczególnie uzasadnionych, biorąc pod uwagę racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38, 60 i 803.

zadaniami, funkcję przewodniczącego wydziału można powierzyć asesorowi sądowemu.

§ 2a. Przewodniczącym wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestru zastawów jest referendarz sądowy. W przypadkach szczególnie uzasadnionych, biorąc pod uwagę racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami, funkcję przewodniczącego wydziału ksiąg wieczystych można powierzyć sędziemu.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Prezes sądu może powierzyć sędziemu funkcję zastępcy przewodniczącego wydziału, jeżeli przemawiają za tym wielkość lub zakres zadań wydziału. W wydziale ksiąg wieczystych oraz wydziale gospodarczym do spraw rejestrowych funkcję zastępcy przewodniczącego wydziału powierza się referendarzowi sądowemu. Przepisy § 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 16 uchyla się § 5;

4) w art. 20 w pkt 8 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) wyznacza jeden sąd okręgowy właściwy do rozpoznawania spraw z zakresu ochrony unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych (sąd unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych)”;

5) w art. 20a:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego lub asesorskiego w sądzie działającym na obszarze danej apelacji prezes sądu apelacyjnego, w terminie czternastu dni od dnia zwolnienia stanowiska, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie kryteriów, o których mowa w § 1, oraz mając na względzie zapewnienie stanowisk asesorskich egzaminowanym aplikantom aplikacji sędziowskiej:

1) przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi, w razie potrzeby po przekształceniu odpowiednio w stanowisko sędziowskie lub asesorskie, albo

2) stanowisko znosi.”,

b) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. W przypadku przydzielenia stanowiska asesorskiego Minister Sprawiedliwości przydziela stanowisko wydziałowi lub wydziałom po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu. Przepis art. 22a § 4 stosuje się odpowiednio.”,

c) § 3–5 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Stanowisko asesorskie przekształca się z mocy prawa w stanowisko sędziowskie z chwilą powołania zajmującego je asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim.

§ 4. O wolnych stanowiskach sędziowskich Minister Sprawiedliwości obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

§ 5. O wolnym stanowisku sędziowskim nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w drodze przeniesienia służbowego sędziego równorzędnego sądu lub w trybie określonym w art. 74 albo przeniesienia służbowego asesora sądowego.”;

6) w art. 22 uchyla się § 1b;

7) w art. 22a:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Asesorów sądowych przydziela się do wydziałów, zgodnie z wyborem dokonanym w trybie art. 33a ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 146 i …).”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Prezes sądu może ustalić nowy podział czynności w całości lub części w każdym czasie, jeżeli przemawiają za tym względy, o których mowa w § 1. W przypadku asesorów sądowych, o których mowa w § 1a, zmiana zakresu obowiązków skutkująca przeniesieniem do innego wydziału sądu jest możliwa w przypadkach szczególnie uzasadnionych, nie wcześniej niż po upływie roku służby i tylko raz w okresie powierzenia pełnienia obowiązków sędziego.”;

8) w art. 31 w § 1 uchyla się pkt 4a;

9) w art. 31a w § 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) jest zwierzchnikiem służbowym i dokonuje czynności z zakresu prawa pracy oraz reprezentuje sąd w tym zakresie wobec pracowników sądu, z

wyłączeniem sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, kuratorów zawodowych, asystentów sędziów oraz kierowników i specjalistów opiniodawczych zespołów sądowych specjalistów;

4) określa, w porozumieniu z prezesem sądu, rozmieszczenie i liczbę poszczególnych stanowisk w wydziałach sądu, na których są zatrudniani pracownicy sądu, z wyłączeniem sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, kuratorów zawodowych i asystentów sędziów;";

10) w art. 37:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego prezes sądu może powierzyć sędziemu wizytatorowi, a także, z zastrzeżeniem art. 37c, wiceprezesowi sądu, przewodniczącemu wydziału, a także, w uzasadnionych przypadkach, innemu wyznaczonemu sędziemu lub referendarzowi sądowemu. Osoby sprawujące wewnętrzny nadzór administracyjny mają prawo wglądu w czynności sądów, mogą żądać wyjaśnień oraz usunięcia uchybień oraz być obecne na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności.",

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Po upływie pięciu lat od dnia zwrócenia uwagi prezes sądu, z urzędu, zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego lub asesora sądowego dokumentów, o których mowa w § 6. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych, wszelkie dane dotyczące zwrócenia uwagi usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67 § 1. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejne uchybienie w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkujące zwróceniem uwagi, lub wytknięto uchybienie w trybie art. 40 § 1, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.";

11) w art. 37c uchyla się § 5;

12) w art. 40 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Po upływie pięciu lat od wytknięcia uchybienia w trybie określonym w § 1 prezes sądu, z urzędu, zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego lub asesora sądowego dokumentów, o których mowa w § 3. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych wszelkie dane dotyczące wytknięcia uchybienia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67 § 1. Jeżeli

jednak w tym okresie stwierdzono kolejną oczywistą obrazę przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującą wytknięciem uchybienia, lub zwrócono uwagę w trybie art. 37 § 4, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.”;

13) w art. 41 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych określający wewnętrzną organizację i porządek funkcjonowania sądów, porządek czynności w sądach, porządek urzędowania organów sądów i wykonywania zadań sędziów, asesorów sądowych i referendarzy sądowych pełniących funkcje kierownicze, tok czynności administracyjnych w sprawach należących do właściwości sądów, dopuszczalne systemy i rozkład czasu urzędowania oraz warunki udostępniania pomieszczeń dla uczestników postępowania, świadków i innych osób przebywających w sądach, uwzględniając zasady sprawności, racjonalności, ekonomicznego i szybkiego działania oraz potrzeby zapewnienia rzetelnego wykonywania zadań powierzonych sądom.”;

14) w art. 45:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędziego lub asesora sądowego w jego czynnościach może zastąpić sędzia lub asesor sądowy tego samego sądu, a także sędzia delegowany na podstawie art. 77 § 1 albo 8.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W sprawach rozpoznawanych w składzie jednego sędziego sędzia może powierzyć aplikantowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, po 24 miesiącach aplikacji sędziowskiej, prowadzenie pod swoim nadzorem poszczególnych czynności w trakcie posiedzenia jawnego lub rozprawy, w tym zadawanie pytań świadkom, biegłym i stronom oraz innym osobom wysłuchiwanym przez sąd, z wyłączeniem możliwości wydawania orzeczeń.”;

15) w art. 46 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W składzie sądu może brać udział tylko jeden sędzia innego sądu. Sędzia sądu niższego nie może być przewodniczącym składu sądu. Minister Sprawiedliwości może jednak przyznać sędziemu sądu rejonowego, delegowanemu do sądu okręgowego, prawo przewodniczenia w sprawach

rozpoznawanych przez ten sąd w pierwszej instancji, w składzie jednego sędziego i dwóch ławników albo w składzie jednego sędziego.”;

16) w art. 57a:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego albo sędziego sądu wojskowego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, a w przypadku mniejszej liczby spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.

§ 2. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prokuratora, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia albo występował przed sądem lub składał pisma procesowe, a w przypadku mniejszej liczby spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.”,

b) uchyla się § 6,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie zajmujący stanowisko sędziego albo prokuratora, który w okresie poprzedzającym obwieszczenie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanej, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw określonych w § 1 lub 2 lub spraw zarejestrowanych w referacie kandydata lub przez niego nadzorowanych w okresie delegowania, a także opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonych.”,

d) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Do kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonywał więcej niż jeden z zawodów wskazanych w przepisach § 1–5 i 10, stosuje się przepisy § 1–5 i 7, z tym że łączna liczba zamieszczonych w wykazie sygnatur akt spraw lub odpisów opinii prawnych i innych dokumentów, o których mowa w tych przepisach, nie może przekraczać dwustu.”;

17) w art. 57ac § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 57 § 6 i 7 oraz art. 57a § 1–5 i 7, prezes właściwego sądu wzywa kandydata do jego uzupełnienia w terminie siedmiu dni.

§ 2. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o których mowa w art. 61 § 1 pkt 1 oraz 3–7 lub § 2 i 5 albo w art. 63 i art. 64, albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w art. 57 § 1, lub zgłoszenie nie zostało uzupełnione w wyznaczonym terminie albo wobec zgłaszającego kandydaturę toczy się inne postępowanie w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, prezes właściwego sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, podając przyczynę pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia.”;

18) w art. 57b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego oraz sędziego sądu wojskowego obejmuje badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa oraz sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, realizacji procesu doskonalenia zawodowego, a także kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy oraz poszanowania praw stron lub uczestników postępowania przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań lub funkcji.”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Do oceny kwalifikacji kandydata dołącza się oceny pracy oraz indywidualne plany rozwoju zawodowego, o których mowa w art. 106c, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz dokumentów, dotyczących zwrócenia uwagi lub wytknięcia uchybienia, o których mowa w art. 37 § 4 i art. 40 § 1

ustawy oraz art. 65 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1254, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38).”;

19) uchyla się art. 57c i art. 57d;

20) art. 57e otrzymuje brzmienie:

„Art. 57e. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora jest dokonywana pod względem prawidłowości i poziomu merytorycznego, jak również efektywności wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury urzędowania obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników. Przepisy art. 57b § 2 i 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia dokonujący oceny kwalifikacji może objąć badaniem także akta spraw nieujęte w wykazie oraz zwracać się do prezesów sądów lub jednostek organizacyjnych prokuratury o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się opinie przełożonych, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych prokuratora prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych decyzji prokuratora przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków lub decyzji z akt osobowych.”;

21) w art. 57i § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w ustawie.”;

22) w art. 61:

a) w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zajmując stanowisko asesora sądowego, pełnił obowiązki sędziego co najmniej przez trzy lata.”,

b) uchyla się § 3 i 4,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto zajmował jedno ze stanowisk określonych w § 2 pkt 2–4 w okresie pięciu lat przed zgłoszeniem na wolne stanowisko sędziowskie.”,

d) uchyla się § 6 i 7;

23) w art. 73 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Krajowej Rady Sądownictwa w terminie miesiąca od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Odwołanie przysługuje sędziemu, prezesowi właściwego sądu oraz Ministrowi Sprawiedliwości, a w sprawach, w których wniosek został złożony przez kolegium właściwego sądu – także temu kolegium.”;

24) po art. 75a dodaje się art. 75b w brzmieniu:

„Art. 75b. § 1. O zamiarze obwieszczenia o wolnym stanowisku sędziowskim Minister Sprawiedliwości ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 2. Sędzia zainteresowany przeniesieniem na inne miejsce służbowe może w terminie siedmiu dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w § 1, złożyć wniosek o przeniesienie. Wniosek składa się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 3. Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję w przedmiocie wniosku sędziego o przeniesienie na inne miejsce służbowe, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, a także okoliczności wynikające z uzasadnienia wniosku.

§ 4. Wniosek sędziego o przeniesienie na inne miejsce służbowe niespełniający wymogów, o których mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania. W przypadku nieuwzględnienia wniosku sędzia może złożyć kolejny wniosek o przeniesienie nie wcześniej niż po upływie 3 lat, chyba że przyczyną nieuwzględnienia wniosku był jedynie brak wystarczającej liczby wolnych stanowisk sędziowskich w odniesieniu do liczby wniosków. Wniosek złożony przed upływem tego terminu pozostawia się bez rozpoznania.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może z urzędu zwrócić się do sędziego, który uprzednio składał wniosek o przeniesienie na inne miejsce służbowe, o wyrażenie zgody na przeniesienie na wnioskowane lub inne miejsce służbowe.

§ 6. W przypadku obsadzenia wolnego stanowiska sędziowskiego przez przeniesienie sędziego na inne miejsce służbowe Minister Sprawiedliwości ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej dokonanie przeniesienia.”;

25) w art. 77:

a) po § 3a dodaje się § 3b w brzmieniu:

„§ 3b. Minister Sprawiedliwości, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub określonej funkcji, lub odbycia stażu trwającego dłużej niż miesiąc, poza granicami państwa w ramach współpracy międzynarodowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, zgodnie z kwalifikacjami sędziego, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres nieprzekraczający czterech lat.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędzia delegowany na podstawie § 1 pkt 2 oraz § 2a, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, lub z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem. W pozostałych przypadkach delegowania sędziego odwołanie lub ustąpienie sędziego następuje bez zachowania okresu uprzedzenia.”;

26) art. 77a otrzymuje brzmienie:

„Art. 77a. Sędziemu delegowanemu do wykonania czynności służbowych w innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się jego miejsce służbowe lub miejsce delegowania, o którym mowa w art. 77 § 1–3b, przysługują należności określone w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”;

27) w art. 78a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędzia delegowany na podstawie art. 77 § 3a i 3b ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie

delegowania do pełnienia funkcji sędzia otrzymuje dodatek funkcyjny określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 91 § 8.”;

28) w art. 81 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Wyrażenie przez sędziego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w trybie określonym w § 3 wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną.”;

29) w art. 82a:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po objęciu pierwszego stanowiska sędziowskiego sędzia, który nie zajmował stanowiska asesora sądowego, odbywa szkolenie z zakresu metodyki pracy sędziego organizowane przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Prezes sądu kieruje sędziego na szkolenie w najbliższym terminie przewidzianym w harmonogramie działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na dany rok.”,

b) uchyla się § 4;

30) art. 82b otrzymuje brzmienie:

„Art. 82b. Sędziemu, za jego zgodą, może zostać powierzony obowiązek sprawowania patronatu nad przebiegiem praktyk aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

31) w art. 91 § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Składki, o której mowa w § 10, nie przekazuje się, jeżeli sędzia zrzekł się urzędu w związku z powołaniem na stanowisko prokuratorskie. Jeżeli stosunek służbowy prokuratora ulega następnie rozwiązaniu lub wygaśnięciu w sposób, o którym mowa w art. 93 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177, 1579, 2103, 2149 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38 i …), składkę należną za okres pełnienia służby na stanowisku sędziowskim przekazuje się na zasadach określonych w § 10–12.”;

32) w art. 93:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Sędziemu można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, jeżeli leczenie to wymaga powstrzymania się od pełnienia służby.

§ 2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może przekraczać sześciu miesięcy.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku odmowy udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia sędziemu przysługuje w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

33) w art. 94 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby sędzia otrzymuje 80% wynagrodzenia, nie dłużej jednak niż przez okres roku, a po upływie tego okresu, do czasu zakończenia postępowania w sprawie o przeniesienie w stan spoczynku – 75% wynagrodzenia.”;

34) w art. 95:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W razie uzyskania zgody, o której mowa w § 2, sędziemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu, wydziału zamiejscowego oraz ośrodka zamiejscowego utworzonego poza siedzibą sądu, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zwrot kosztów, o których mowa w § 3, nie przysługuje, jeżeli zmiana miejsca służbowego nastąpiła w wyniku orzeczenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 109 § 1 pkt 4, oraz orzeczenia sądu dyscyplinarnego o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe ze względu na powagę stanowiska, chyba że przeniesienie było niezawinione przez sędziego.”;

35) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania i wypłacania uposażeń sędziom w stanie spoczynku oraz uposażeń rodzinnych członkom rodzin sędziów i sędziów w stanie spoczynku oraz terminy przekazania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w art. 91 § 10 i 11, mając na względzie w szczególności konieczność zapewnienia osobom uprawnionym ciągłości źródeł utrzymania oraz udogodnień w odbiorze uposażeń i uposażeń rodzinnych.”;

36) art. 106h i art. 106i otrzymują brzmienie:

„Art. 106h. Na stanowisko asesora sądowego może być mianowany ten, kto:

1) spełnia warunki określone w art. 61 § 1 pkt 1–4;
2) ukończył aplikację w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury;
3) złożył egzamin sędziowski lub prokuratorski.

Art. 106i. § 1. Asesorów sądowych mianuje Minister Sprawiedliwości na czas nieokreślony, na podstawie list, o których mowa w mowa w art. 33a ust. 11 i art. 33b ust. 9 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

§ 2. W akcie mianowania Minister Sprawiedliwości wyznacza miejsce służbowe (siedzibę) asesora sądowego, zgodnie z jego wyborem dokonanym w trybie art. 33a ust. 5 albo art. 33b ust. 6 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

§ 3. Asesor sądowy składa ślubowanie wobec Ministra Sprawiedliwości według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako asesor sądowy służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki asesora sądowego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

§ 4. Stosunek służbowy asesora sądowego nawiązuje się po doręczeniu mu aktu mianowania.

§ 5. Asesor sądowy zgłasza się w celu objęcia stanowiska w ciągu czternastu dni od dnia otrzymania aktu mianowania.

§ 6. W razie nieusprawiedliwionego nieobjęcia stanowiska asesorskiego w terminie określonym w § 5 mianowanie traci moc. Okoliczność tę stwierdza Minister Sprawiedliwości.

§ 7. Minister Sprawiedliwości przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa wykaz mianowanych asesorów sądowych wraz z przekazanymi przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury informacjami, o których mowa w art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, oraz wnioskiem o powierzenie pełnienia obowiązków sędziego. Przepis art. 58 § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa w terminie miesiąca od dnia przedstawienia wykazu i wniosku, o których mowa w § 7, nie zgłosi sprzeciwu, asesor sądowy pełni obowiązki sędziego przez okres 4 lat od dnia upływu miesięcznego terminu, a w przypadku zgłoszenia sprzeciwu, od dnia uchylenia uchwały wyrażającej sprzeciw.

§ 9. Uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa wyrażającą sprzeciw doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 57 § 2, prezesowi sądu, w którym wyznaczono miejsce służbowe asesora sądowego, i za pośrednictwem tego prezesa asesorowi sądowemu.

§ 10. Asesor sądowy w okresie, w którym nie pełni obowiązków sędziego, wykonuje zadania z zakresu ochrony prawnej inne niż wymiar sprawiedliwości.”;

37) w art. 106k:

a) § 1–3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Asesor sądowy jest nieusuwalny.

§ 2. Stosunek służbowy asesora sądowego wygasa w przypadku:

1) zgłoszenia sprzeciwu wobec pełnienia obowiązków sędziego przez asesora sądowego – z dniem uprawomocnienia się uchwały Krajowej Rady Sądownictwa;

2) niezłożenia przez asesora sądowego wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim – z upływem okresu, na jaki powierzono asesorowi pełnienie obowiązków sędziego;

3) powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim – z dniem poprzedzającym powołanie na stanowisko sędziowskie;

4) nieprzedstawienia przez Krajową Radę Sądownictwa wniosku o powołanie asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim – z dniem uprawomocnienia się uchwały Krajowej Rady Sądownictwa.

§ 3. Stosunek służbowy asesora sądowego rozwiązuje się z mocy prawa, jeżeli zrzekł się on urzędu. Zrzeczenie się urzędu jest skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia Ministrowi Sprawiedliwości oświadczenia, chyba że na wniosek asesora sądowego Minister Sprawiedliwości określi inny termin. O zrzeczeniu się urzędu przez asesora sądowego Minister Sprawiedliwości zawiadamia Krajową Radę Sądownictwa.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Cofnięcie przez asesora sądowego wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim jest równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o zrzeczeniu się urzędu.”;

38) w art. 106l:

a) uchyla się § 1,

b) w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przeniesienie asesora sądowego na inne miejsce służbowe może nastąpić, także bez jego zgody, w przypadkach:”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Decyzję o przeniesieniu asesora sądowego wydaje Minister Sprawiedliwości, z tym że przeniesienie z przyczyn, o których mowa w § 2 pkt 1, może nastąpić, jeżeli uwzględnienie wniosku asesora sądowego co do nowego miejsca służbowego nie jest możliwe.”;

39) uchyla się art. 106n–106x;

40) po art. 106x dodaje się art. 106xa w brzmieniu:

„Art. 106xa. § 1. Przed upływem 36 miesięcy pełnienia obowiązków sędziego asesor sądowy może złożyć prezesowi właściwego sądu okręgowego wniosek o powołanie na stanowisko sędziego sądu rejonowego. Przepisy art. 57 § 2–6 i 8, art. 57a § 1, art. 57ab § 2, art. 57ac–57af oraz art. 58 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W razie złożenia wniosku, o którym mowa w § 1, prezes sądu okręgowego, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia upływu 36 miesięcy pełnienia przez asesora sądowego obowiązków sędziego, zarządza dokonanie oceny kwalifikacji asesora sądowego. Przepisy art. 57ah § 3, art. 57b, art. 57i § 1 i 3 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57i § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Oceny kwalifikacji asesora sądowego dokonuje sędzia wizytator wyznaczony przez prezesa właściwego sądu apelacyjnego w drodze losowania spośród sędziów z obszaru danej apelacji, o których mowa w art. 37c § 3, z wyłączeniem sędziów sądu okręgowego, w którego okręgu ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę. Jeżeli asesor sądowy pełnił obowiązki sędziego w wydziałach cywilnym i karnym, wyznacza się więcej niż jednego sędziego wizytatora.

§ 4. Prezes właściwego sądu okręgowego zapoznaje asesora sądowego z oceną kwalifikacji zamieszczając ją w systemie teleinformatycznym. Asesor sądowy ma prawo do złożenia temu prezesowi uwag do oceny kwalifikacji, w terminie 21 dni od daty zamieszczenia oceny kwalifikacji w systemie teleinformatycznym.

§ 5. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, lub złożeniu przez asesora sądowego uwag do oceny kwalifikacji prezes sądu okręgowego przedstawia do zaopiniowania kolegium sądu okręgowego kandydaturę asesora sądowego na wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego, wraz z oceną kwalifikacji i ewentualnymi uwagami asesora sądowego, a następnie ustala termin zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu, w czasie którego kandydatura będzie oceniana.”;

41) w art. 106y:

a) uchyla się § 2,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku powierzenia asesorowi sądowemu funkcji przewodniczącego wydziału, przysługuje mu z tego tytułu dodatek funkcyjny ustalany w sposób określony w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 91 § 8.”,

c) uchyla się § 6;

42) w art. 106z:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Asesorowi sądowemu można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, jeżeli leczenie to wymaga powstrzymania się od pełnienia służby.

§ 2. Urlop dla poratowania zdrowia nie może przekraczać sześciu miesięcy.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku odmowy udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia asesorowi sądowemu przysługuje w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

43) w art. 106za § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Strojem urzędowym asesora sądowego jest strój urzędowy sędziego. Przepis art. 84 § 1 stosuje się.”;

44) uchyla się art. 106zb;

45) art. 106ze otrzymuje brzmienie:

„Art. 106ze. § 1. Za wykroczenie asesor sądowy odpowiada tylko dyscyplinarnie, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Asesor sądowy może wyrazić zgodę na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej za wykroczenia, o których mowa w § 3, w trybie określonym w tym przepisie.

§ 3. W przypadku popełnienia przez asesora sądowego wykroczenia, o którym mowa w rozdziale XI ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, przyjęcie przez asesora sądowego mandatu karnego albo uiszczenie grzywny, w przypadku ukarania mandatem karnym zaocznym, o którym mowa w art. 98 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, stanowi oświadczenie o wyrażeniu przez niego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w tej formie.

§ 4. Wyrażenie przez asesora sądowego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w trybie określonym w § 3 wyłącza odpowiedzialność dyscyplinarną.”;

46) w art. 106zf uchyla się § 2 i 4;

47) art. 106zg otrzymuje brzmienie:

„Art. 106zg. Do asesorów sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 67, art. 82, art. 85–90, art. 95 i art. 97.”;

48) art. 107a otrzymuje brzmienie:

„Art. 107a. Asesor sądowy za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa i uchybienia godności urzędu (przewinienia dyscyplinarne) oraz za swoje postępowanie przed objęciem stanowiska, jeżeli przez nie okazał się niegodny urzędu asesora sądowego, odpowiada dyscyplinarnie tak jak sędzia. Przepisy art. 108–133a stosuje się odpowiednio.”;

49) w art. 131:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadkach przewidzianych w art. 75 § 2 pkt 3 lub w sprawie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych, lub uchylenia zarządzenia o przerwie w wykonywaniu czynności, o której mowa w art. 130 § 1, po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego oraz w przypadku, o którym mowa w art. 37 § 5, sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę. Wysłuchuje także

sędziego, jeżeli stawił się na posiedzenie, a w przypadku, o którym mowa w art. 37 § 5 – także prezesa właściwego sądu.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na uchwałę odmawiającą uwzględnienia zastrzeżenia, o którym mowa w art. 37 § 5, sędziemu przysługuje zażalenie.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zażalenie rozpoznaje sąd dyscyplinarny drugiej instancji.”;

50) w art. 147 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sądach do wykonywania określonych w ustawach czynności należących do sądów w zakresie ochrony prawnej, innych niż wymiar sprawiedliwości, są zatrudniani referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi, zwani dalej „referendarzami”.”;

51) w art. 149 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zdał egzamin referendarski, sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski lub ukończył aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską.”;

52) w art. 151b § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy art. 45 § 1, art. 82a § 1 i 3, art. 87–89, art. 92 § 1 i 2, art. 93 oraz art. 97 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do referendarzy, z tym że urlopu, o którym mowa w art. 93, udziela prezes właściwego sądu apelacyjnego.”;

53) uchyla się art. 151c;

54) w art. 155 uchyla się § 7 i 7a;

55) w art. 155ca dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Asystent sędziego w pierwszym roku pracy, w ramach stażu asystenckiego, odbywa szkolenie z zakresu metodyki pracy organizowane przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Prezes sądu kieruje asystenta na szkolenie w najbliższym terminie przewidzianym w harmonogramie działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na dany rok.”;

56) w art. 175a w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) referendarzy sądowych, asystentów sędziów, dyrektorów sądów oraz ich zastępców, kuratorów zawodowych, urzędników oraz innych pracowników sądów,”;

57) uchyla się art. 177a.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999 i 2261) w art. 76 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Aplikanci odbywają w trakcie aplikacji szkolenie z zakresu działania sądownictwa powszechnego i prokuratury. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej zawiera z Ministrem Sprawiedliwości porozumienie w sprawie odbywania przez aplikantów szkolenia z zakresu działania sądownictwa powszechnego i prokuratury, zgodnie z regulaminem aplikacji, w którym ustala się plan szkolenia, mając na uwadze zarówno praktyczne, jak i teoretyczne zapoznanie aplikantów ze sposobem funkcjonowania sądownictwa powszechnego i prokuratury, sposób jego odbywania i czas trwania, a także wysokość wynagrodzenia za przeprowadzenie szkolenia.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233, 1579 i 2261) w art. 32 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Aplikanci odbywają w trakcie aplikacji szkolenie z zakresu działania sądownictwa powszechnego i prokuratury. Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych zawiera z Ministrem Sprawiedliwości porozumienie w sprawie odbywania przez aplikantów szkolenia z zakresu działania sądownictwa powszechnego i prokuratury. W porozumieniu ustala się w szczególności ramowy program szkolenia uwzględniający zajęcia teoretyczne i praktyczne, sposób ich odbywania i czas trwania, a także wysokość wynagrodzenia za przeprowadzenie szkolenia.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11a ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.”;

2) w art. 11b ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej, Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury urzędnik otrzymuje dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296 i 1579) w art. 10 w ust. 2 w pkt 4 w lit. l przecinek zastępuje się średnikiem i uchyla się lit. m.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 85 ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Za osobę, o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 36, korzystającą ze świadczenia określonego w art. 41a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 146 i …), składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury.”;

2) w art. 86 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 36, niekorzystających ze świadczenia określonego w art. 41a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, opłaca Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 976 i 2261) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych w sądach administracyjnych;

2) przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie sędziów w Sądzie Najwyższym, sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz o powołanie asesorów sądowych w sądach administracyjnych;”,

---

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844 i 858.

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wyrażanie sprzeciwu wobec pełnienia przez asesorów sądowych w sądach powszechnych obowiązków sędziego;”,

b) w ust. 2 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) wskazuje jednego członka Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;

8) wyraża opinię w sprawach powołania i odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

2) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada określa w regulaminie szczegółowy tryb swojego działania, z uwzględnieniem zastosowania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie w sprawie powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, o którym mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, zwanego dalej „systemem teleinformatycznym”.”;

3) w art. 30 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego Przewodniczący zwraca się o przedstawienie akt osobowych kandydata oraz innych dokumentów do organów i instytucji objętych systemem teleinformatycznym za pośrednictwem tego systemu. Akta osobowe kandydata oraz dokumenty, o których przedstawienie zwrócił się Przewodniczący, mogą być przedstawione za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;

4) w art. 32 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Pisma i inne dokumenty w rozpatrywanych przez Radę sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu powszechnego, a także uchwały Rady podjęte w tych sprawach doręcza się kandydatom za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Doręczenie uznaje się za skuteczne z chwilą zalogowania się kandydata do systemu teleinformatycznego lub po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym.”;

5) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wyjaśnienia kandydata do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego oraz materiały uzupełniające mogą być składane także za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”;

6) w art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie swoje kandydatury zgłosiły osoby wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmujące stanowisko prokuratora, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o posiedzeniu zespołu zawiadamia się odpowiednio: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym oraz Prezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się asesor sądowy, uchwała o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego może zostać podjęta dopiero po uprzednim rozpatrzeniu zgłoszonych przez asesora uwag do oceny kwalifikacji w trybie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 3. W takim przypadku lustracji pracy asesora sądowego dokonuje trzech sędziów wizytatorów wyznaczonych w drodze losowania spośród sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji niż ta, na obszarze której ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę, w terminie nie dłuższym niż sześćdziesiąt dni.

2. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji asesora sądowego, do której zgłoszono uwagi, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się asesorowi sądowemu.

3. Uwagi asesora sądowego złożone po terminie, o którym mowa w art. 106xa § 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, pozostawia się bez rozpatrzenia.”;

8) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli uchwały, o której mowa w art. 37 ust. 1, nie zaskarżyli wszyscy uczestnicy postępowania, uchwała ta staje się prawomocna w części obejmującej rozstrzygnięcia o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego tych uczestników postępowania, którzy nie wnieśli odwołania.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694 oraz z 2016 r. poz. 633) w art. 15 uchyla się ust. 1, 2 i 4.

Art. 10. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1224 oraz z 2016 r. poz. 633) uchyla się art. 24–25a.

Art. 11. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o opiniodawczych zespołach sądowych specjalistów (Dz. U. poz. 1418) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za wieloletnią pracę kierownik zespołu lub specjalista otrzymują nagrodę jubileuszową w wysokości:

1) po 20 latach pracy – 75% miesięcznego wynagrodzenia;
2) po 25 latach pracy – 100% miesięcznego wynagrodzenia;
3) po 30 latach pracy – 150% miesięcznego wynagrodzenia;
4) po 35 latach pracy – 200% miesięcznego wynagrodzenia;
5) po 40 latach pracy – 300% miesięcznego wynagrodzenia;
6) po 45 latach pracy – 400% miesięcznego wynagrodzenia.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177, 1579, 2103, 2149 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 38) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 106:
   a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

      „§ 1a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”,

   b) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

      „§ 7a. Prokurator Generalny, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, może delegować prokuratora, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub określonej funkcji, lub odbycia stażu trwającego dłużej niż miesiąc, poza granicami państwa w ramach współpracy międzynarodowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora, na czas określony, nie dłuższy niż 4 lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres nieprzekraczający 4 lat.”;

2) w art. 107:
   a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prokurator delegowany na podstawie art. 106 § 1 na czas nieokreślony lub art. 106 § 7 i 7a na okres dłuższy niż rok może być odwołany z delegacji lub z niej ustąpić za 3-miesięcznym uprzedzeniem. Prokurator delegowany na podstawie art. 106 § 7 na okres nie dłuższy niż rok może ustąpić z delegacji za miesięcznym uprzedzeniem.”,

b) w § 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „na podstawie art. 106 § 7” zastępuje się wyrazami „na podstawie art. 106 § 7 i 7a”;

3) w art. 113:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prokurator delegowany na podstawie art. 106 § 7 i 7a ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratora oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie delegowania prokurator może otrzymać dodatek funkcyjny.”;

b) w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prokuratorowi delegowanemu na podstawie art. 106 § 7 i 7a w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa przysługują wypłacane w walucie polskiej lub obcej:”;

4) w art. 115 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W okresie nieobecności w pracy z powodu choroby prokurator otrzymuje 80% wynagrodzenia, nie dłużej jednak niż przez okres roku, a po upływie tego okresu, do czasu zakończenia postępowania w sprawie o przeniesienie w stan spoczynku – 75% wynagrodzenia.”;

5) w art. 121 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku uzyskania zgody, o której mowa w § 2, prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej prokuratury oraz ośrodka zamiejscowego jednostki organizacyjnej prokuratury, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Zwrot kosztów nie przysługuje, jeżeli zmiana miejsca służbowego nastąpiła

w wyniku orzeczenia kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe.”;

6) w art. 179:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Asystent prokuratora, który ukończył wyższe studia prawnicze i uzyskał tytuł magistra, po przepracowaniu 5 lat na tym stanowisku może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego. Asystent prokuratora, który złożył egzamin notarialny, adwokacki lub radcowski, może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego po przepracowaniu 4 lat na stanowisku asystenta prokuratora. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu prokuratorskiego asystent prokuratora zgłasza dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na 3 miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę. W przypadku złożenia przez asystenta prokuratora, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu prokuratorskiego, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, na wniosek kandydata, zwraca 2/3 uiszczonej opłaty.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. O złożeniu wniosku o dopuszczenie do egzaminu prokuratorskiego asystent prokuratora niezwłocznie zawiadamia Prokuratora Krajowego.”;

7) w art. 183 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Aplikant prokuratorski, po ukończeniu 12 miesięcy aplikacji prokuratorskiej może występować przed sądem rejonowym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o przestępstwa zagrożone karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności lub karą łagodniejszego rodzaju oraz o wykroczenia, a także przed tym sądem w postępowaniu wykonawczym.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 437 i 2103) w art. 28 wyrazy „z dniem 1 lipca 2017 r.” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 stycznia 2018 r.”.

Art. 14. Rada Programowa Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, powołana na podstawie przepisów dotychczasowych, działa w dotychczasowym składzie do czasu powołania nowego składu Rady, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, sporządzi i ogłosi w Biuletynie Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną kandydatów na stanowisko asesora sądowego. Na listę tę wpisuje się:

1) aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, którzy zdali egzamin sędziowski oraz nie zostali skreśleni z listy aplikantów aplikacji sędziowskiej;
2) referendarzy sądowych i asystentów sędziów, którzy w latach 2011–2016 zdali egzamin sędziowski.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imiona i nazwiska kandydatów, liczbę punktów uzyskanych na egzaminie sędziowskim przez każdego z kandydatów oraz liczbę porządkową wskazującą ich miejsce na liście. Na liście nie umieszcza się osób, które do dnia jej sporządzenia zostały powołane do pełnienia urzędu sędziego. O kolejności na liście decyduje suma punktów uzyskanych z egzaminu sędziowskiego. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub więcej kandydatów o kolejności na liście decyduje wynik losowania.

3. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze zarządzenia, wykaz wolnych stanowisk asesorskich przewidzianych dla kandydatów umieszczonych na liście, o której mowa w ust. 1, zawierający informacje o wydziałach, do których stanowiska te zostały przydzielone. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zamieszcza zarządzenie w Biuletynie Informacji Publicznej.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej komunikat o terminie i miejscu odebrania od kandydatów umieszczonych na liście, o której mowa w ust. 1, oświadczeń o dokonaniu wyboru stanowiska asesora sądowego – nie później niż na miesiąc przed tym terminem.

5. Najpóźniej w chwili dokonywania wyboru stanowiska asesora sądowego kandydat, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przedstawia zaświadczenie, że jest zdolny – ze względu na stan zdrowia – do pełnienia obowiązków sędziego. Wydanie zaświadczenia oraz badanie kandydata na stanowisko asesora sądowego odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.

6. Wybór stanowiska asesora sądowego odbywa się jawnie według kolejności zajmowanej na liście, o której mowa w ust. 1. Najpóźniej w chwili dokonywania wyboru kandydat może wskazać na liście dalsze miejsce, z którego dokona wyboru. W takim przypadku kolejność na tej liście ulega przesunięciu w sposób zapewniający

zastąpienie miejsca zwolnionego. Kandydat może dokonać wyboru przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo wymaga formy pisemnej.

7. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zasięga o każdym z kandydatów, którzy złożyli oświadczenie o wyborze stanowisk asesorów sądowych, informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz informacji od właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu kandydata komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji. We wniosku do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji wskazuje się imię, nazwisko i numer PESEL kandydata. Komendant wojewódzki Policji oraz Komendant Stołeczny Policji uzyskują i sporządzają informacje w oparciu o dane zawarte w policyjnych systemach teleinformatycznych, a następnie przedstawiają Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury pisemną informację w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.

8. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości listę, o której mowa w ust. 1, wskazując wybrane przez poszczególnych kandydatów stanowiska asesorów sądowych. Do tej listy Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury dołącza uzyskane o każdym z kandydatów informacje, o których mowa w ust. 7.

9. Listę, o której mowa w ust. 1, ze wskazaniem wybranych przez poszczególnych kandydatów stanowisk asesorów sądowych z obszaru danej apelacji, Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury przekazuje prezesowi właściwego sądu apelacyjnego.

10. Egzaminowani aplikanci aplikacji sędziowskiej, którzy złożyli egzamin sędziowski w latach 2015 i 2016 i dokonali wyboru stanowiska asesora sądowego, kończą odbywanie aplikacji sędziowskiej z dniem poprzedzającym nawiązanie stosunku pracy na stanowisku asesora sądowego. Egzaminowani aplikanci aplikacji sędziowskiej, którzy złożyli egzamin sędziowski w latach 2015 i 2016 i nie dokonali wyboru stanowiska asesora sądowego, odbywają aplikację na dotychczasowych zasadach.

11. Kandydaci umieszczeni na liście, o której mowa w ust. 1, którzy nie dokonali wyboru stanowiska asesora sądowego, mogą ubiegać się o wolne stanowiska sędziowskie na zasadach obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie 5 lat od dnia jej wejścia w życie.

12. Do kandydatów, którzy dokonali wyboru stanowiska asesora sądowego, stosuje się przepisy art. 22a § 1a i art. 106i ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

13. Kandydat, o którym mowa w ust. 1, zatrudniony w chwili dokonywania wyboru stanowiska asesora sądowego na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego, w przypadku wygaśnięcia stosunku służbowego asesora sądowego na podstawie art. 106k § 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko, jeżeli spełnia warunki mianowania na stanowisko referendarza sądowego albo zatrudnienia na stanowisku asystenta sędziego. Uprawnienie to wykonuje się przez złożenie prezesowi właściwego sądu oświadczenia w terminie 30 dni od dnia wygaśnięcia stosunku służbowego asesora sądowego.

Art. 16. 1. Aplikacja ogólna, aplikacja sędziowska i aplikacja prokuratorska rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Do aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej rozpoczynających się w 2018 r., stanowiących kontynuację aplikacji ogólnej, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 sierpnia 2015 r.

3. Do aplikantów aplikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 41–41c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W odniesieniu do aplikantów, którzy zostali zawieszeni w prawach i obowiązkach przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo do pobierania stypendium, o którym mowa w art. 41a ust. 4–6 ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Stypendium jest wypłacane od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pod warunkiem, że w tym dniu zachodzą przesłanki do jego wypłaty określone w art. 41a ust. 4–6 ustawy zmienianej w art. 1, i okres zawieszenia trwa krócej niż 12 miesięcy. Stypendium jest wypłacane za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia upływu 12 miesięcy, licząc od dnia zawieszenia.

4. Do aplikantów aplikacji sędziowskich, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 32a ust. 1 oraz art. 33a ustawy zmienianej w art. 1. Do aplikantów aplikacji prokuratorskich, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 32a ust. 1 i art. 33b ustawy zmienianej w art. 1.

5. Do egzaminów sędziowskich i prokuratorskich stosuje się przepisy art. 32, art. 32a ust. 2, art. 33 i art. 34 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że egzamin sędziowski i egzamin prokuratorski w 2017 r. przeprowadza

się w terminach wynikających z przepisów dotychczasowych, a skład zespołów egzaminacyjnych i komisji egzaminacyjnych powołanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie ulega zmianie.

6. Do aplikantów aplikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, wobec których została wydana decyzja o zawieszeniu w prawach i obowiązkach aplikanta, po uchyleniu tej decyzji stosuje się przepis art. 40 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile jest możliwa kontynuacja tych aplikacji na podstawie przepisów dotychczasowych. W pozostałych przypadkach aplikanci aplikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, kontynuują aplikację na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy czym na wniosek aplikanta Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury może ustalić indywidualny tok szkolenia, skracając czas trwania aplikacji nie więcej niż o 12 miesięcy.

7. Aplikantom aplikacji ogólnej, którzy zostali zawieszeni w prawach i obowiązkach z powodu ciąży, macierzyństwa lub długotrwałej choroby uniemożliwiającej kontynuowanie i ukończenie aplikacji ogólnej, a wobec których Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wydał decyzję o uchyleniu decyzji o zawieszeniu, przysługuje prawo wyboru aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej. Wybór ten jest dokonywany do dnia rozpoczęcia aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, których przebieg reguluje ustawa zmieniana w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Wyboru, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, dokonuje się na zasadach określonych w art. 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy czym Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wydaje decyzję o przyjęciu na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską, kierując się miejscem, które aplikant zajmował na liście kwalifikacyjnej kandydatów na aplikację ogólną. W przypadku przyjęcia na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską limit miejsc na tej aplikacji ulega podwyższeniu.

8. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w art. 29 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 sierpnia 2015 r., przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 sierpnia 2015 r., przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

10. Przepis art. 45 § 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio do aplikanta aplikacji sędziowskiej, który ukończył aplikację ogólną oraz odbył co najmniej 12 miesięcy aplikacji sędziowskiej, o której mowa w ust. 1 i 2.

Art. 17. Nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską rozpoczęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych do ustalenia listy kwalifikacyjnej kandydatów na aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej włącznie.

Art. 18. 1. Osoba, która na podstawie art. 15 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 9 oraz art. 65 ustawy zmienianej w art. 1 w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełnia wymagania do powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego, zachowuje to prawo przez 7 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Osoba, która na podstawie art. 61 § 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełnia wymagania do powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego ze względu na zajmowanie stanowiska asesora prokuratury przez okres co najmniej 3 lat, zachowuje to prawo przez 7 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. Osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest zatrudniona na stanowisku referendarza sądowego i spełnia warunek, o którym mowa w art. 151c § 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, może do dnia 31 grudnia 2023 r. przystąpić do egzaminu sędziowskiego, w terminach przewidzianych dla aplikantów aplikacji sędziowskiej.

2. Osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest zatrudniona na stanowisku referendarza sądowego i nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 151c § 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, może po spełnieniu tego warunku, do dnia 31 grudnia 2023 r. przystąpić do egzaminu sędziowskiego, w terminach przewidzianych dla aplikantów aplikacji sędziowskiej.

3. Osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego i spełnia warunek, o którym mowa w art. 155 § 7 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, lub warunek, o którym mowa w art. 15 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9, może do dnia 31 grudnia 2023 r. przystąpić do egzaminu sędziowskiego, w terminach przewidzianych dla aplikantów aplikacji sędziowskiej.

4. Osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego i nie spełnia warunku, o którym mowa w art. 155 § 7 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, lub warunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9, może po spełnieniu tego warunku, do dnia 31 grudnia 2023 r. przystąpić do egzaminu sędziowskiego, w terminach przewidzianych dla aplikantów aplikacji sędziowskiej.

5. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego referendarz sądowy lub asystent sędziego, o których mowa w ust. 1–4, składa do Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na 3 miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.

6. W przypadku nieprzystąpienia przez referendarza sądowego lub asystenta sędziego, o których mowa w ust. 1–4, do egzaminu sędziowskiego Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zwraca 2/3 uiszczonej opłaty.

7. Wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do egzaminu sędziowskiego wynosi 75% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847).

Art. 20. 1. Osoba, o której mowa w art. 19 ust. 1–4, może być powołana na stanowisko sędziego sądu rejonowego, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–6 ustawy zmienianej w art. 2 , w okresie 5 lat od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego.

2. Do zgłoszeń oraz oceny kwalifikacji referendarzy sądowych, asystentów sędziów i asesorów prokuratury, którzy zgłosili swoje kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do gromadzenia, poświadczania i przechowywania dokumentów, na podstawie których dokonywana jest ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego, stosuje się dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57i § 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 21. Osoby będące wykładowcami Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury przedstawia do zaopiniowania Radzie Programowej

Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. W przypadku zatrudnienia osoby, o której mowa w art. 19 ust. 1–4, w niepełnym wymiarze czasu pracy okresy, o których mowa w art. 151c § 1 i art. 155 § 7 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, oraz art. 15 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9, podlegają proporcjonalnemu wydłużeniu.

Art. 23. 1. Przy ustalaniu łącznego okresu zawieszenia w prawach i obowiązkach aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, o którym mowa w art. 41 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 uwzględnia się okres zawieszenia od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku osoby zawieszonej w prawach i obowiązkach aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy i nadal zawieszonej po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy ustalaniu łącznego okresu zawieszenia w prawach i obowiązkach aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, o którym mowa w art. 41 ust. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 uwzględnia się również okres zawieszenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 pkt 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 § 1 oraz art. 57i § 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 § 1 oraz art. 57i § 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 103 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 103 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Sąd Okręgowy w Warszawie pozostaje sądem właściwym do rozpoznawania spraw z zakresu ochrony unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 35, w zakresie dodawanego art. 41a ust. 2, oraz art. 12 pkt 6, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
2) art. 13, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński